

Rättsfallssamlingen

Mål C-554/13

Z. Zh.
mot
Staatssecretaris voor Veiligheid en Justitie
och

Staatssecretaris voor Veiligheid en Justitie
mot
I. O.

(begäran om förhandsavgörande från Raad van State (Nederländerna))

”Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa —
Direktiv 2008/115/EG — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i
medlemsstaterna — Artikel 7.4 — Begreppet ’risk för allmän ordning’ — Villkor för när
medlemsstaterna får avstå från att bevilja någon tidsfrist för frivillig avresa eller bevilja en kortare
tidsfrist än sju dagar”

Sammanfattning – Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juni 2015

1. *Unionsrätt — Tolkning — Bestämmelse som utgör undantag — Restriktiv tolkning*
2. *Gränskontroller, asyl och invandring — Invandringspolitik — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115 — Begreppet risk för allmän ordning — En verklig och aktuell risk för den allmänna ordningen — Nationell praxis enligt vilken en sådan medborgare ska anses utgöra en risk för allmän ordning enbart på grund av att han eller hon misstänks för att ha begått en straffbar gärning som utgör brott enligt nationell rätt eller har dömts för en sådan gärning. — Otillåtet*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115, artikel 7.4)

3. *Gränskontroller, asyl och invandring — Invandringspolitik — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115 — Begreppet risk för allmän ordning — Tredjelandsmedborgare misstänkt för att ha begått en straffbar gärning som utgör brott enligt nationell rätt eller har dömts för en sådan gärning — Bedömningskriterier*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115, artikel 7.4)

4. *Gränskontroller, asyl och invandring — Invandringspolitik — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115 — Villkor för att få avstå från att bevilja någon tidsfrist för frivillig avresa eller bevilja en kortare tidsfrist än*

sju dagar — Skyldighet att företa en ny prövning av de omständigheter som redan har prövats vid fastställandet av risken för allmän ordning — Föreligger inte — Villkor — Respekt för grundläggande rättigheter

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115, artikel 7.4)

1. Se domen.

(se punkt 42)

2. Artikel 7.4 i direktiv 2008/115, om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell praxis som innebär att det, för att en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i en medlemsstat ska anses utgöra en risk för allmän ordning i den mening som avses i den bestämmelsen, räcker att han eller hon misstänks för att ha begått en straffbar gärning som utgör brott enligt nationell rätt eller har dömts för en sådan gärning.

En medlemsstat är nämligen skyldig att göra en bedömning av huruvida det föreligger en ”risk för allmän ordning”, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, i varje enskilt fall, genom att undersöka huruvida den berörda tredjelandsmedborgarens personliga beteende utgör en verklig och aktuell risk för den allmänna ordningen. När medlemsstaten har grundat sin bedömning att det föreligger en sådan risk på en allmän praxis eller någon form av presumtion, utan att ha tagit vederbörlig hänsyn till tredjelandsmedborgarens personliga beteende och den risk som det beteendet innebär för den allmänna ordningen, har medlemsstaten åsidosatt de krav som en individuell prövning av det aktuella ärendet och proportionalitetsprincipen är förenade med.

(se punkterna 50 och 54 samt punkt 1 i domslutet)

3. Artikel 7.4 i direktiv 2008/115, om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, ska tolkas så, att det, i ett fall med en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i en medlemsstat och som misstänks för att ha begått en straffbar gärning som utgör brott enligt nationell rätt eller har dömts för en sådan gärning, även finns andra omständigheter – såsom gärningens art och svårighetsgrad, den tid som har förflutit sedan gärningen begicks, samt den omständigheten att personen i fråga var på väg att lämna medlemsstaten när han eller hon greps av de nationella myndigheterna – som kan vara av relevans för bedömningen av huruvida tredjelandsmedborgaren utgör en risk för allmän ordning i den mening som avses i den bestämmelsen. Vid denna bedömning är, i förekommande fall, likaså alla omständigheter som rör tillförlitligheten hos brottsmisstanken mot den berörda tredjelandsmedborgaren relevant.

Begreppet ”risk för allmän ordning” enligt artikel 7.4 i nämnda direktiv förutsätter nämligen under alla omständigheter att det utöver den störning av ordningen i samhället som varje lagöverträdelse innebär, föreligger ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse. Samtliga faktiska och rättsliga omständigheter avseende den berörda tredjelandsmedborgarens situation vilka kan belysa frågan huruvida hans eller hennes personliga beteende utgör följaktligen ett sådant hot, är således av relevans för tolkningen vid bedömningen av detta begrepp.

(se punkterna 60, 61 och 65 samt punkt 2 i domslutet)

4. Artikel 7.4 i direktiv 2008/115, om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, ska tolkas så, att det, för att möjligheten enligt denna bestämmelse att avstå från att bevilja en tidsfrist för frivillig avresa när tredjelandsmedborgaren utgör en risk för allmän ordning ska få utnyttjas, inte krävs att en ny prövning görs av de omständigheter som redan har prövats vid fastställandet av denna risk. En

medlemsstats lagstiftning eller beslutspraxis på området måste dock säkerställa att det i det enskilda fallet undersöks huruvida det skulle vara förenligt med tredjelandsmedborgarens grundläggande rättigheter att inte bevilja någon sådan tidsfrist.

Det är nämligen inte tillåtet för en medlemsstat att automatiskt – genom lagstiftning eller beslutspraxis – att avstå från att bevilja en tidsfrist för frivillig avresa i de fall där den berörda personen utgör en risk för allmän ordning. Det finns dock inget som hindrar den berörda medlemsstaten från att beakta dessa omständigheter, vilka bland annat kan vara relevanta om medlemsstaten ska bedöma huruvida det finns skäl att bevilja en tidsfrist för frivillig avresa som understiger sju dagar.

(se punkterna 70, 74 och 75 samt punkt 3 i domslutet)